

BULETINUL AGRICOL

AL CAMEREI DE AGRICULTURĂ A JUDEȚULUI ARAD

Redacția și Administrația:
Arad, Str. Gh. Popa No. 4.
Palatul Domeniilor

Apare la 1 și 15
a lunii.

Abonamente:
Pentru jud. Arad pe un an Lei 50.-
Pentru alte județe, pe un an „100.-

APARE SUB ÎNGRIJIREA UNUI COMITET PREZIDIAT DE D. Dr. ADAM IANCU, PREȘEDINTELE CAMEREI. REDACTOR RESPONSABIL: PAVEL GRECU, SECRETARUL CAMEREI.

CUPRINSUL:

	Pag.		Pag.
1. Rămas bun dela agricultorii mei din jud. Arad	25	9 Soia	34
2. După finirea cursurilor agricole	26	10 Comunicări dela Camera Agricolă	35
3. Primăvara în stupină	26	11. Comunicări dela serviciul agricol	36
4. Grâul de primăvară	29	12. Comunicări dela Eforia județeană	37
5. „Timpuriu” sau „mai de vreme”?	29	13. Anunțuri	38
6. Din acțiunile camerei	31	14. Informațiuni	39
7. Cursul de jesetorie dela Chișineu-Criș	32	15. Cutioara cu scrisori	39
8. Să punem la clocit de timpuriu	33		

Rămas bun dela agricultorii mei din județul Arad

Nicolae Popescu-Arad

Inginer Agronom Inspector General.

În anul 1926 ocupând postul de Director al Camerei de Agricultură Arad m'am nizuit de a fi tuturor agricultorilor un sfătuitor și un drumător sincer și înțelegător.

Sub conducerea unui președinte de mare valoare și printr-o strânsă colaborare și o deplină înțelegere a unui corp funcționăresc mic la număr, dar ales, i s'a atribuit Camerei pentru rezultatele obținute falnicul nume de: „Prima Cameră de Agricultură din țară”.

Acțiunile cu sămânțe, pomi fructiferi și animale de reproducție, cu piatră vânăta și mașini agricole, ș. a. câmpurile demonstrative executate de sutele de mici agricultori, expozițiile agricole și zootehnice, cursurile și conferințele de îndrumare, sfaturile date în biroul Camerei, toate aceste au dat dovadă că la Cameră s'au înfăptuit multe și valoroase acțiuni pe lângă o administrare și întrebuințare bine chibzuită a banului public.

Am primit chiar personal pentru munca depusă cuvinte de recunoștință atât dela forurile cele mai înalte a țării cât și dela agricultorii mici și mari, pentru cari am muncit ca fiu al acestui județ, cu trup și suflet. Sunt însă mai mândru pe cuvintele unui agricultor care s'a exprimat de persoana mea în modul următor „Mergi la el cu toată încrederea că îți vorbește și te sfătuiește ca un părinte”.

Ca o recunoștință trebuie să socotesc și transferarea mea la Uniunea Camerelor de Agricultură din București, unde voi conduce serviciul tehnic de propagandă și îndrumare agricolă.

Prin acest buletin agricol înființat și condus de mine mulți ani dearândul vă zic vouă zeci de mii de mici și mari agricultori cunoscuți și prieteni „Rămâneți cu bine, Dumnezeu cu voi”.

După finirea cursurilor agricole

Pavel Greca

Veniră... Pe dinafară înțoliți, cum s'a putut, pe din lăuntru însă, în cetatea sufletului lor, căptușiți cu tot cimentul unei credințe tinere, al unui dor sfânt — veniră. Azi 4, mâine încă doi, poimâne, și după poimâne. Încă un mănunchiu de tineri ingineri agronomi și specialiști horticoli, veniră în „Țara Hălmagiului“, țară înăbușită de mizerie, dar nu într'atâta încât din vreme în vreme să nu țâșnească din adâncurile sufletului ei înflorătoare fulgerări, de neguri despicătoare, de drumuri luminătoare. Veniră, ca timp de câteva săptămâni să ciocănească smaltul de rugină, pe care vremuri triste l-au depus pe cugetul oamenilor născuți de aici.

Au venit să-și facă datoria. Cea mai elementară, cea mai naturală — datorie. Căci acum un sfert de veac, spunea un sfânt părinte, actulul patriarh al țării, episcop al Caransebeșului pe atunci : *rolul intelectualului român, ieșit din popor, este ca al stropilor de rouă, cari la mângâierea razelor calde și luminoase de soare, se ridică în slavă, ca acolo împreunându-se, în formă de ploaie, să cadă iarăș pe pământ potolindu-l aprinsura și setea, fructificându-l puterile de rodire*. Cam așa spunea, și nu poate fi vorbă, care să exprime mai frumos, mai luminos îndatoririle, pe cari le avem cu toții de a ține legăturile cu satul românesc, de a iubi acest sat al nostru, de a căuta toate mijloacele de luminare, de ridicare a lui.

E în tradiția platurilor crișene, ca dealtmunt pretutindeni în ținuturile alipite, a se fi conferințe pentru popor. Odinioară, fiecare din aceste conferințe era prilej de prasnici, de întremare sufletească nu numai în urma hranei, care se oferea de către conferențieri, ci mai vărtos în urma interjecției, a gândului, cu care

se îmbla modesta hrană. Și minunata tradiție s'a păstrat și după ce bunul Dumnezeu ne-a învrednicit de plinirea tuturor visurilor. Bătrâna „Astra“, alte societăți culturale, cercurile culturale învățătorești, mai târziu și cele preoțești, pe ici colo entuziasmul tineretului — țineau din vreme în vreme să tulbure somnolența cugetelor, să involbureze sufletele. să pună în acțiune vrerile satelor noastre.

Camera de Agricultură din Arad a respectat și ea această tradiție. Și pornind la drum cu obiective precise, sprijinite în marginile posibilității și de realizări materiale — a determinat aproape pretutindeni în acest lung județ, unul dintre cele mai sănătoase, dintre cele mai salutare curente. Oriunde te vei duce, oamenii te întâmpină cu preocupări gospodărești, ceea ce e mare lucru, e o puternică dovadă de bine. Accentuez aceasta cu atât mai vărtos, pentru că în alte județe preocupările cele mai dragi sătenilor sunt poliica cea mare, pe care niciodată n'o pot face ei, sau cea de acasă, satul de obicei fiind împărțit în două cete, una a bogătanilor (sau a oierilor), alta a celor mai săracuți (ar fi cam a bouarilor).

Eu vă mulțamesc cinstiți intelectuali și dragi fruntași ai satelor arădane, cari alimentați focul acesta al plugarilor noștri, care e foc sfânt, și că ați ajutat pe trimișii noștri, în plinirea misiunii lor.

Și să ne iertați, dacă în iarna aceasta nu ne-am putut abate pretutindeni, unde am fost chemați. Vom ține socoteală însă, și la primăvară și la vară, vă vom cerceta, să schimbăm oricât de puține cuvinte.

Vă vom cerceta având pururi înaintea ochilor și sufletești și tupești deviza neamului: *Cu Dumnezeu — înainte!*

Primăvara în stupină

de I. Olariu

Iarna e spre sfârșite. Am avut câteva zile frumoase și albinele, noastre, ca scăpate din robie, au ieșit cu drag la *sborul de curățire*. Acesta e de mare importanță pentru stupar. Urmărindu-l, cu atențiune, va putea în mare parte constata situația internă a coloniilor, fără a le cerceta interiorul. Colonia, care după sborul de curățire se retrage liniștită la cuibul său, este în deplină ordine. La care însă albinele după retragere sunt neliniștite, dau târcoale stupului, ca și când

ar căuta ceva pierdut, produc un bâzâit prelungit plângător, aceea colonie nu este în ordine. O notăm, pentru că încălzindu-se timpul, s'o cercetăm amănunțit și să luăm măsurile de îndreptare. Vor fi și astfel de colonii, cari nu ies la sborul de curățire. Acestea trebuie silite ciocnind de 2—3 ori în păreții stupului sau suflând puțin fum pe urdiniș. Dacă totuși nu vor ieși, le notăm pentru cercetarea de primăvară, când constatând cauza, vom lua măsurile necesare.

La nici un caz nu ne vom lăsa amăgiți de zilele cele frumoase, dar cu nopți reci din Februarie a face această cercetare de primăvară. Făcută prea de vreme ne poate aduce mari neplăceri: strică liniștea coloniilor, răcindu-le cuibul, pe care pentru a-l readuce la căldura necesară, vor consuma multă miere, hrănind în același timp și malca, iar aceasta va începe ouatul într-o măsură prea mare față de timpul rece, ce dominează; puietul prea înțins n'ar putea fi acoperit de ghemul albinelor, ar reci și colonia ar putea cu ușurință cădea în nemiloasa boală, *pesta (loca) albinelor sau putrezirea puietului*, care adeseori nimicește stupini întregi.

Se mai poate întâmpla și aceea, ca matca spărită de această vizită neașteptată, fugind repede de pe un fagure pe altul, să se ascundă, albinele ar considera-o de străină și ar ucide-o, rămânând astfel colonia orfană.

Într'un singur caz se admite intervenția stuparului în acest timp, dacă constată, că o colonie oarecare e lipsită de hrană, ceea ce nu i se poate întâmpla stuparului prevăzător, care și-a provăzut stupii cu hrană suficientă la așezarea pe iarnă.

În acest caz ducem stupul într-o cameră încălzită, și-l hrănim dându-i 1—2 faguri cu miere căpăcită.

Dacă colonia ar fi deja amorțită de foame, mai întâi vom stropi albinele cu puțin sirop pregătit din jumătate zahăr și jumătate apă, punându-le puțin din acesta și în fagurii cei mai apropiați de ghemul albinelor. Ele încep să se desmorțescă sugând hrana dată. Le dăm încă 1—2 faguri cu miere căpăcită apoi vom așeza stupul la locul său în stupină.

Când temperatura se ridică +10 sau +12 grade C., albinele încep să aducă apă și polen, cercetând primele flori ce se ivesc. Stuparul pricepător le vine în ajutor, introducând în jurul stupinei, în față de soare, un adăpător și hrănitor cu polen.

Ca adăpător poate servi o sticlă, cu apă, întoarsă cu gura în jos într-o farfurie, ce are pe fundul ei o bucată de postav, care absoarbe apa, ce curge din sticlă și pe care albinele o sug cu multă ușurință.

La o stupină mai mare putem folosi în loc de sticlă o damijeană iar în loc de farfurie o tavă.

Unii stupari folosesc înloc de postav mușchiu de pădure, iar în locul tavii o scândură cu săpături în z'g—zag, lungi și dese, până la capătul ei.

În fiecare zi se pune în adăpător apă proaspătă caldă și puțin sărată. Mai cu plăcere sug apa de plouă.

Sunt și adăpătoare sistematice cu calorifer.

Când timpul e rece, încât albinele nu pot ieși timp mai îndelungat să care apa necesară puietului, e bine să punem pe fundul stupului un burete, imbibat în apă.

De hrănitor putem folosi un stup gol, în care așezăm un fagure gol, în care am presărat făină de mazăre sau de săcară foarte fin măcinată și cernută

printr'o sită deasă. Albinele o vor căra cu mare lăcomie.

Unii stupari folosesc spre acest scop și polen uscat, obținut din flori, cari au polen bogat. Când aceste flori sunt pe deplin dezvoltate, culegându-le le rupem petalele și lăsăm numai stigmatul plin cu polen, pe care le uscăm bine pe o hârtie, peste iarnă le păstrăm la loc săvânat, iar primăvara le pisăm și le dăm albinelor în hrănitor.

Ca să atragem albinele atât la adăpător cât și la hrănitor, punem pe acestea câteva picături de miere, care va face ca albinele să se apropie de ele mai curând.

În acest restimp vom curăți fundurile stupilor de albinele moarte și rumegușul de ceară într-o cutie, apoi străcurându-le printr'o sită rară, albinele moarte rămân în sită, iar rumegușul de ceară se cerne și se poate topi.

Este bine, dacă stuparul urmărește cu atențiune activitatea albinelor, din care încă poate deduce situația internă a coloniei, fără a o cerceta înăuntru. Când albinele ies și vin neîncetat, grăbite și voioase, încărcate cu polen, e semn că colonia e bună, pe când dacă ies mai rar, dovadă că colonia e mai slabă. Dacă însă colonia e neactivă, sau e orfană, sau are matcă bătrână, o notăm pentru cercetarea de primăvară.

Toate cele observate la stupii noștri le vom introduce într'un caiet, unde fiecare stup numărât își are partida sa, având astfel o oglindă fidelă a mersului stupăriei noastre.

Dacă temperatura se ridică la +18° C. și dacă aceasta se menține timp mai îndelungat, încât albinele cu puțină răsuflare repausul de iarnă și lucrătoarele au ieșit 8—10 zile de rând, cărând polen și apă, putem începe *prima cercetare de primăvară*.

Având în vedere, că în acest timp ușor poate izbucni furtişagul, nu vom cerceta coloniile, când albinele sunt în toiul muncii, ci după oara 3. d. a. până seara. Ramele cu faguri nu le scoatem afară, ci prin o singură privire vom constata pe câte rame se înfunde colonia și care este situația puietului. Cercetarea o vom face cât mai repede, pentru că stupul să nu stea prea multă vreme deschis, însă cu mișcări foarte încete, ca să nu irităm albinele.

Tot cu acest prilej vom *restrânge cuibul coloniilor în raport cu puterea fiecăreia*. Aceasta e de mare însemnătate, de oarece în această lună mai pot urma vremuri rele, cari găsind colonia mai restrânsă, nu-i pot strica, cunoscând totodată, cumcă cu cât cuibul e mai restrâns la începutul primăverii, cu atât întinderea puietului și dezvoltarea elipselor ouatului mătci se face mai normal.

Stupilor buni le vom restrânge cuibul la 9, rame, celor slabi dar cu matcă bună la 7 rame, iar celor defectuoși la 5 rame.

La cercetare purcedem în chipul următor:

A. La stupii sistem Layens și Dadant—Blatt:

Ridicăm acoperișul, punem la o parte salteaua, scoatem planșeta și privim pe câte rame se întinde colonia, pentru a constata e colonie bună sau slabă, ca să știm la câte rame îl restrângem cuibul. Scoatem diafragma sau părțile despărțitorilor, în locul acestuia așezăm o ramă cu miere căpăcită, lângă aceasta una cu polen, urmează la stupii bine populați 5 rame la cei slabi 3 rame pentru cuib adecă ramele acoperite de albiși lângă acestea una cu polen, apoi una cu miere căpăcită lângă care vom așeza diafragma. Toți fagurii rămași, fie goi, fie cu provizii, îi vom așeza îndosul diafragmei; cu acestea vom completa cuibul la a doua cercetare, care se face în luna lui Aprilie.

Astfel facem cercetarea în timp scurt, fără a scoate fagurii afară, având și puțința a stabili și situația puietului. Terminând așezăm planșeta la locul ei și salteaua deasupra, ca să fie cât mai cald coloniei.

B. La stupii, ale căror rame se manipulează pe dinapoi, cum sunt: stupii *regnicolari*, *Neiser* etc:

a. Scoatem toți fagurii goi și cu miere până ajungem la puiet, pe care îl vom observa fără a-l scoate afară. Dacă puietul e concentrat, adecă ouatul e regulat și neîntrerupt, stupul are matca rodnică și tânără. Privim și la urdiniș; dacă vedem un număr mare de albiși, cari se îmbulzesc să intre și să iese, aducând mult polen, stupul e bun. Vom așeza fagurii înapoi în aceeași ordine grijind ca să fie între ei 2—3 cu miere căpăcită,

b) Dacă la o coloie găsim puiet des de lucrătoare, iar la urdiniș vom vedea mai puțin albiși, dovadă ca stupul are matcă rodnică, însă albine mai puțin, la acesta vom restrânge cuibul la 7-8 faguri, grijind ca și acesta să aibă 1-2 faguri cu miere căpăcită.

La ambele sisteme, adecă atât la cele ce se manuiază ramele pe deasupra, cât și la cele ce se manuiază pe dindărăt, mai pot obveni următoarele situații:

1. *Stup fără puiet.* Acesta sau e orfan, sau matca din cine știe ce cauză încă nu a început ouatul. Spre a ne lămuri, îi dăm un fagur cu puiet proaspăt. Dacă după 3 zile constatăm că nu clădește botci, are matcă, care desigur după cercetare a început a oua. Dacă însă a început a clădi botci, stupul în adevăr e orfan. Cine are mătci în rezervă, îi va introduce una. La caz contrar îl vom împreuna cu unul mai slab, căci a așteptă să-și crească matcă, nu e recomandat, întrucât în acest timp nu avem trântori pentru fecundarea ei, pe de altă parte nu va ajunge să se populeze cu albine decât după cules.

2. *Stup besmetic*, care are puiet, al căror căpac e foarte umflat și ieșit afară; el sau are matcă bătrână care nu mai poate oua decât ouă de trântori, sau că în lipsă de matcă unele lucrătoare au depus ouă,

cari numai de trântori pot fi. Astfel de stup mai bine e, dacă-l desliințăm.

3. *Stup bolnav de diaree.* Dacă boala nu e prea înaintată, albinele se curăță și se vindecă. Fagurii murdăriți îi vom înlocui; tot asemenea cei mucegăiți.

4. Dacă la deschiderea unui stup ne isbește un miros puturos, ca de carne strică, și dacă stricând undă căpăcel încercăm a scoate dintr-o căsuță cu un bețișor subțirel o larvă și vedem că se trage dinăuntru o materie cleioasă, care se întinde ca un fir, putem fi încredințați, că ne găsim în fața celei mai primejdioase boli: *putrezirea puietului* sau *pesta albinelor*. Dacă numărul coloniilor atăcate de această boala nu e prea mare, mai bine facem, dacă le distrugem, căci altcum boala se va întinde și la celelalte colonii, nimicindu-ne întreaga stupărie. *Dând de o astfel de colonie, nu vom continua cu cercetarea altor colonii, până nu ne vom desinfecța bine atât pe noi, cât și uneltele cu care am lucrat.*

Îndeplinind în mod conștient toate cele expuse mai sus, putem aștepta fără grija a doua cercetare, care se va ține la mijlocul lui Aprilie, — și despre care se va scrie în coloanele acestei reviste cu altă ocazie.

I. Olariu.

Tragem atențiunea cetitorilor asupra articolului „Soia” publicat în acest număr. În acele comune, unde se vor găsi plugari, cari toți laolaltă să cultive cel puțin 30 jugăre se va deplasa un inginer agronom dela cameră spre a face contractul convenit și a le mai da sfaturi necesare.

Ne-am îngrijit, ca în cele mai multe comune să fie la d. notari câte un contract de felul acesta.

Tuturor podgorenilor din jud. Arad

În zilele de 9 și 10 Martie se va face o degustare de vinuri la camera agricolă în vederea alegerii celor mai bune vinuri, cari apoi urmează să se transpună Min. Agriculturii pentru expoziția pe țară, care va fi în decursul lunii Aprilie.

Sunt rugați primarii comunali și cei promontoriali să dea toată atențiunea convenită acestei acțiuni — pentru că numai așa vom putea atrage cumpărători de seamă, dacă ne vom împune, dacă vom dovedi că avem vinuri superioare.

S'au avizat despre această primăriile și prin scrisoare separată.

Grâul de primăvară

Ne întreabă relativ mulți, dacă avem, și dacă e bine să samene grâu de primăvară.

La prima întrebare răspundem ușor: *avem*. Cum vremea păcătoasă din toamnă nu ne-a prea îngăduit să facem însămânțări suficiente, cum și acolo unde s'au făcut, unele s'au întârziat în așa măsură, încât trebuie să fi tot cu frica în sân, că grâul abia incolțit, putea să sufere din pricina vreunul ger mai puternic — toate aceste motive ne-au determinat, să ne aprovizionăm cu câteva vagoane grâu de primăvară.

Mai greu e să răspundem la a doua întrebare, dacă e bine, să se samene grâu de primăvară.

Așa am învățat, și așa am prins dela marii agricultori, că grâul de toamnă e mult superior celui de primăvară și din punctul de vedere al calității, cât și al productivității. Nu mă pot încumeta, să atac aceste păreri, aceste adevăruri, deoarece așa e. Ceeace însă sunt dator, să aștern aci este o observație, culeasă dela câțiva, cari au cultivat în anii din urmă și grâu de primăvară în regiunea de pustă a Aradului.

În anul 1935 grâul de primăvară într-o moșie destul de intensiv lucrată a dat 1200 la jugăr, iar cel de toamnă 1068 Kg. deci o diferență de 132 Kg. în favorul grâului de primăvară.

În schimb însă în anul 1936 tot pe aceeași moșie grâul de primăvară a dat numai 910 Kg. pe când cel de toamnă 1210 Kg. S'ar

putea spune, că în anul prielnic culturii grâului, deci între împrejurări normale, hotărât produce mai mult cel de toamnă, iar între împrejurări mai neprielnice — te poți fericii și cu cel de primăvară.

În ceea ce privește calitatea logic ar fi, ca grâul de primăvară să fie mai inferior. Dar și în ceasta privință — pare în parte aplicabilă regula de mai sus. În 1935 cel de primăvară a fost mai greu, ca cel de toamnă — în aceeași moșie).

Toamna trecută a fost destul de cătrănită, la orice caz nu a fost normală, nu a fost prielnică însămânțărilor de grâu. Drept aceea, cine nu și-a putut executa planul însămânțărilor cu grâu de toamnă — acela bun lucru va face, dacă va împlini complectările necesare însămânțând grâu de primăvară. Un singur lucru, să nu le amestece la seceriș.

Grâul de primăvară cere același pământ și aceeași pregătire, ca cel de toamnă: terenuri lutoase, bine lucrate, și în bună putere. Necondiționat trebuie tratat contra măturii — fie cu porzol, fie cu peatră vântată — și aceasta. Se seamănă ceva mai des, ca cel de toamnă dându-se la jugăr, când se seamănă împrăștiat 120—170 l. (95—130 Kg.), iar când se seamănă cu mașina 110—150 l. (85—110 Kg.)

Condiție esențială e să se înceapă sămănăturile de primăvară cu grâul de primăvară.

Camera dispune de ceva grâu de primăvară, pe care îl dă în schimb fie pe 120 Kg. grâu de al omului, fie cu 530 Lei maza metrică.

„TIMPURIU“ sau „MAI DE VREME“?

de SIMION GREKU, inginer agronom

De cultură — învățătură sistematică — plugărească nu ne putem lăuda prea mult. Ea ne lipsește deocamdată. Nu cunoaștem de multe ori „regulele“ cele mai elementare, din meseria noastră de plugari.

Cine bunăoara ar putea *susține cu toată tăria*, că maza de grâu (100 kgr.) ce se aruncă ca semăntă la un jug, este *tocmai* cantitatea cea mai *potrivită*, *tocmai* aceia care se cere în condițiunile solului și a cliimei noastre? Chiar și vecinul Dvs. poate să-și dea altă părere. Și cu drept cuvânt, de ce nu 80 kg. 60 kg. sau de ce nu 120 kg. 140 kg.

Nimeni la noi în județ nu știe încă pre-

cis, decât cu aproximație, care-l cantitatea optimă (cea mai potrivită, cea adevărată) de semăntă la jug.

Semăntă multă nu înseamnă încă și bucate multe și invers.

Dacă vom arunca „*prea mult*“, firele se vor indesa și atunci lipsite de aer, lumină, se vor opări și vor cade mai ușor; iar dacă vom semăna „*prea puțin*“, grâul va înfrăți puternic și „*frații*“, cari vor ajunge la coacere mai târziu, vor da un bob mic și zbârcit.

Neajunsul cel mai mare al plugăriei noastre — adică cu alte cuvinte, cauzele adevărate ale sărăciei noastre — provin din fap-

tul, că conștiințele noastre asupra meseriei de plugar se bazează mai mult pe credință, pe empirism și mai puțin — sau deloc poate — pe experiență și observație, cari singurele au călăuzit spre progres toate popoarele din ultimul veac. Când vrem să cunoaștem adevărul, nu-l putem afla decât pe calea experimentală, la care se asociază în mod atât de strălucitor și observația.

Știm oare la ce adâncime trebuie să semănăm? Unii seamănă pe deasupra, alții sub brazdă. Unul ară la 8 cm. altul la 12 cm., la 18 cm. Unde-i adevărul? Unii ară de toamnă pentru a nu repeta operațiunea în primăvară, alții ară numai primăvara.

Iarăș încă nimeni nu știe exact cum stau lucrurile. Ne-am mărginit cunoaștințele numai la cele văzute în copilărie, în vatra gospodăriei părintești, sau auzite ulterior mai mult la „întâmplare”. Nimeni din noi, în cuprinsul acestui județ, n'a „încercat” încă să se convingă personal, cert și hotărâtor, cum se zice negru pe alb, când avem o recoltă mai mare, atunci când semănăm 80 sau 100 sau 120 kgr. la jugăr.

Cunoaștem oare la ce adâncime trebuie să sămănăm: la 4 sau la 6 sau 10 cm.? *Cunoaștințele noastre sunt aproximative, mult puțin apropiindu-se numai de adevăr, care în unele cazuri — cum vom vedea imediat — sunt foarte departe de el.*

Măsura „aproximație” există la popoare inapoiate, fără cultură. Cu „aproximație” cu „empirism” se umblă cu ochii legați, ca în întuneric, pe dibuite, atunci când *dela meseria noastră se cere lumină cât mai multă, precizie, exactitate, adevărul acelu sfânt, care a călăuzit întotdeauna lumea dela începutul ei. Toate rătăcirile, toate greșelile și păcatele din meseria noastră au un singur corectiv: experiența asociată cu observațiunea.*

Pe baza experienței și a observațiilor făcute, s'a putut stabili, că pentru fiecare plantă și regiune există o epocă „optimă” a semănatului, adică nici „prea de vreme” nici „prea târziu”, *ci tocmai la timpul acela optim, peste care nici nu se poate trece, (întârziu) dar nici nu o putem lua înainte.*

Un exemplu cu care venim să ilustrăm gândul nostru, ne va permite să înțelegem, cât adevăr, câtă greutate se ascunde pentru noi, plugăria în expresia, noțiunea aceasta n. uă, — *optim* — despre care mulți din noi nu numai nu am auzit, poate că chiar nici n'a bănuț existența ei.

În regiunea Câmpiei Turzii, după unele

cercetări minuțioase s'a stabilit, că plugăria dinprejur obișnuiește semănatul porumbului între 15 Aprilie și 15 Maiu. Dacă timpul este mai frumos adică primăvară mai de vreme, semănatul începe chiar la 15 Aprilie și invers, în caz de vreme rea, operațiunea se prelungește și până la 15 Mai.

Prin urmare, pentru practica semănatului există un *interval de 30 de zile.*

Dar iată că Dl. Glușco Ing. agr. șeful stațiunii experimentale de acolo vine să răstoarne acest obicei nenorocit și daunator și stabilește prin îndelungate și repetate experiențe, *că oricari ar fi timpul, independent de orice alte împrejurări, semănatul nu poate începe mai de vreme decât la 25 Aprilie și trebuie să se termine numai decât la 2 Mai.*

Prin urmare stabilește un *nou interval numai de 7 zile.* Acest interval de 7 zile este timpul „optim” despre care am vorbit mai sus. Chiar dacă vremea a permis semănatul înainte de 25 Aprilie, rezultatul n'a fost nici odată mai bun, decât atunci, când vremea a fost mai rea, și semănatul s'a executat în acel timp „optim” de 7 zile, adică între 25 Aprilie și 2 Maiu. Și dacă vremea în acest interval — timp optim — a fost rea și nu s'a semănat, iarăș recolta n'a fost mai bună și mai mare, decât atunci, când semănatul s'a făcut după 2 Maiu, pe un timp foarte favorabil. Este o lege o *practica plugăriească*, strânsă puternic ca într'un clește și cari scutește plugarul de pagube. Noi însă am înțeles să lăsăm baterile *libere și dezordonate*, și nu-i nici o mirare, că dacă astăzi s'a făcut, mâine poate să nu avem nimic sau foarte puțin. Aci trebuie cautate pagubele ce le suferim, nu trebuie prin urmare să ne uităm numai în sus și să învinovățăm cerul numai. Răul este în noi, aci pe pământ.

Prelungirea epocii de semănat — în cazul dela Turda ca o lună de zile, — este una din cauzele micșorării recoltelor.

Cum aceeași a fost făcută și de regretatul M. Ghirițescu Avra prof. dela Academia de Agricultură Cluj, el folosind de data aceasta numai ovăsul, ca obiect de experimentare, sămănându-l în aceeași ani și în diferite parcele la 1 și la 15 Martie, la 1 și 15 Aprilie, în fine altă parcelă la 1 Maiu. Și a constatat că *timpul optim* pentru ovăș în regiunea Clujului, este în jurul zilei de 15 Martie și dacă anticipăm sau trecem cu prea multe zile peste acest interval, — timp optim — recoltele scad simțitor, independent dacă toate celelalte lucrări, aratul, semănatul etc. au fost făcute în mod irepoșabil. Exemple de felul acesta

putem avea un număr infinit de mare. Acum vedem prin urmare, ce însemnătate are pentru noi plugăria *timpul optim*, stabilit pe baza experimentală, care are toată siguranța și tăria neînvinsă al oricărei lucruri, rezultatul din încercare.

Vom semăna deci nici „*de timpuriu*” nici „*mai de vreme*” ci exact *epoca optimă*, stabilită pe cale experimentală, sau cum a precizat așa de admirabil, vorbind despre porumb Dnul Lustrea Ion din Buteni „*prea devreme nu se face — prea târziu nu se coace*”.

Dar dacă ar fi numai problema epocii semănatului, adâncimei brazdei, a cantității semănaute la jug. despre care am amintit mai sus!

Probleme noi ce se ridică în calea mese-rii noastre de plugari, sunt nenumărate.

Dela modul cum ele vor fi rezolvate depinde însă *întreaga prosperitate a gospodăriilor noastre*.

La ce distanță trebuie să semănăm porumbul, i-l mușuroim sau nu? Câte prașe trebuie să-l dăm, ca să avem recoltă mai bună? Dezmi-riștirea o facem mai adâncă sau la suprafață numai, adecă o cojim numai? La ce adâncime trebuie să arăm, să sămănăm? Arăm sau nu primăvara? etc. etc.

O problemă arzătoare pentru noi este cunoașterea *plantei premergătoare*, celei mai potrivite, după care planta, ce vine în cultură, trebuie să ne dea o recoltă mai bună calitativă și cantitativă. Cu alte cuvinte la noi încă nu s'a experimentat problema asolmentului, care a frământat mințile din apus încă 150-200 ani în urmă. Nu se cunoaște până acum influența ogorului negru, ocupat, ogorului verde și în-

semnătatea lor ca factor de refacere în fertili-tățile solului.

La noi într-o singură comună și chiar într-o singură gospodărie se seamănă și soiul Bankut și soiul Odvoș și câte alte soiuri locale, la cari mulți țin cu o îndârjire inexplicabilă. Aceasta înseamnă anarhie, haos și dezordine în producție. *Intr-o regiune nu poate să existe decât un singur soi*. Care? Acela stabilit pe cale experimentală, prin operațiunea compara-tivă a soiurilor.

Inceputul îmbunătățirii plugăriei, adecă o dublare a recoltelor, nu se poate realiza, până ce nu vom rezolvi problema experimen-tală a meseriei noastre. Toate celelalte sunt de ordin secundar și se rezolvă dela sine.

Și cu drept cuvânt, deși sunt nevoi multe și variate, există totuși o ierarhie a lor, *adecă una trebuie făcută înainte de altele*. Un lucru de nimic, bunăoară o lingură — dacă n'am pro-curat-o la timp, să fie bucatele cât de bune, totuși nu vom putea simți bunătatea lor. Za-darnic ți-ai procurat materialul pentru casă: lemnărie, cărămidă, țigla etc. dacă n'ai putut intra în posesia locului de construcție. Așa și în meseria noastră plugărească. Întâi trebuie să rezolvăm problema experimentală a ei.

Acum se pune întrebarea, cine execută aceasta experiențe și cine poartă grija orgâ-nizării lor?

Cum iau ființă aceste experiențe, cine le conduce și cine poartă cheltuelile, răspunde-rea pentru executarea lor matematică precisă, neîndoielnică?

Vom încerca să răspundem și la aceste întrebări, dar într'un art. viitor.

Din acțiunile camerei

Deși ni se pare mult mai corectă numirea de „*tăciune*”, decât de „*mălură*”, totuși îndem-nați de alte considerente, vom întrebuința și noi în această revistă denumirea de mălură pentru tăciunile petros, tare, și vom întrebuința denumirea de tăciune, pentru tăciunile prăfos, sburător, căruia în unele părți din Banat i se zice și „*ciung*”.

Combaterea mălurei grâului.

În vara trecută mălura a cauzat mari pa-gube în toată țara, mari și în județul nostru, și îndeosebi în regiunile — și așa mai năcăjite.

A avea mălură, după socoteala noastră, e tot atât de cinst, cât a avea răie, sau altă spurcă-ciune, pe care o poți căpăta nu atât din pri-cină, că ai fi cam mărginit, ci, că ești leneș și ticălos, de turbă câinii, numai când te vâd.

Ceeace putem face noi, camera agricolă, serviciul agricol cu specialiștii noștri este: să arătăm tuturor, cum se pot apăra contra a-cestei primejdii și eventual, într-o mică măsură, să le procurăm preparate cu preț mai redus. Ce am făcut?

a) Specialiștii noștri au întrunit la sediul fiecărei plăși, precum și alte centre mai im-portante pe toți fruntașii satelor, unde le-au

explicat, cum se infectează grâul cu mărură, cum se desvoltă mărura, ce pagube materiale ne face, și cum se poate combate?

Combaterea se poate face și cu zeamă de peatră vânăță, dar numai dacă se pune exact la 100 l. apă 1 kg. peatră, și pe urmă se mai adăugește și $\frac{1}{2}$ kg. var, ca zeama să se prindă mai bine de grâu. În această soluție se spală grâul cu mâna.

E însă o boală a grâului, care face să-i plesnească îmbrăcămintea, coaja. Spărturi de acestea se mai pot face și în doba mașinei. Acum, dacă prin aceste spărturi zeama otrăvită de piatră vânăță ajunge la colțul (germenele) grâului, atunci poate să se ardă, să se distrugă acest colț.

Și aceasta e una din pricinile, cari fac, ca în loc de zemuri, să se întrebuițeze din zi ce trece — tot mai mult prafuri la combaterea mărurei.

b) Camera, a procurat și ea, 5500 kg. praf de porzol pe care apoi l-a pus agricultorilor la dispoziție cu prețul redus de 50 lei, kg-ul.

Acțiunea, pentru început, a reușit, îndeosebi în comunele mai luminate din apropierea Aradului.

c) Camera a mai cumpărat și 300 exemplare din broșura: „Combaterea mărurei” de Dr. Sorin Mihailescu, specialistul Uniunii camerei agricole în combaterea boalelor cripogamice. Acestea s’au distribuit și se vor distribui în localitățile, unde se țin cursurile agricole.

d) Camera a pus și piatră vânăță la dispoziția agriculturilor cu prețul redus de 18 Lei kg-ul.

De încheiere amintim, că bine ar fi, dacă în legea pentru încurajarea agriculturii, care se discută acum în parlament s-ar lua ceva măsuri de constrângerea agricultorilor în vederea combaterii mărurei. În ceea ce ne privește pe noi, camera agricolă, am făcut tot ceea ce a fost cu putință, pentru ca să venim în ajutorul plugarilor și în această privință. Dacă plugarii nu și-au făcut datoria tot cu aceeași râvnă, e un motiv mai mult, ca să ne întărim activitatea și în această direcție.

Cursul de țesătorie dela Chișineu-Criș

Luni în 25 Ianuarie s’a deschis cu un fast deosebit cursul de țesătorie și industrie casnică dela Chișineu-Criș.

După sfințirea apei părintele protopop Marșieu a adresat următoarele cuvinte:

On. Asistență,

Înainte de a da folosinței obștești acest atelier de țesătorie românească, ați ținut, ca localul, precum și lucrările, ce se vor săvârși în trântul, să primească binecuvântarea sf. noastre Biserici. — Solicitat să officiez aceasta slujbă, am înălțat cu toată râvna și toată dragostea creștinească rugăciuni către Bunul Dumnezeu, implorând darul și binecuvântarea Sa cerească asupra lucrărilor bune și frumoase, ce se vor întreprinde aici, — în aceste cursuri.

Cu acest prilej, îmi remindesc de bunul obicei al moșilor și strămoșilor noștri, cari pe lângă că știau a vreme de grea cumpănă —, să tragă brazde adânci în ogoarele lor, dar și în carne de lifte păgâne și mormane de oase dușmane, apoi în zile liniștite și aveau de toate, agonosindu-și singuri cu sudoarea feței lor tot ce le trebuia.

Pe vremurile acele, lucrurile de folos gospodăriei le lucrau oamenii cu mâinile lor, or al femeilor lor, în casă. Așa, de pildă, le trebuiau șapuri, il făceau în casă. Trebulau haine, femeia le țesea și le cosea cu mâinile ei. — Și erau fericiți bătrânii noștri

de hârnicia și de bogățiile lor, căci, har Domnului aveau de toate.

Și astăzi, o casă curat românească, care nu s’a lăsat răpită de spiritul rău al vremii, de a părăsi lucrul de mână, este o casă, în care ți-e mai mare dragul să stai. — În o casă românească, vezi munca femeii și te minunezi de frumusețea ei. — Femeia bună, când e vară ajută pe soțul ei la munca câmpului, iar iarna, precum și vara, se ocupă în casă cu de toate, ca o albină adevărată. — Așternuturile paturilor, pernele, perdelele de fereastră, maramele și ștergarele de prin cuire, toate, toate sunt lucrate de mână ei, cusute, ori alese în fel de fel de podoabe. — Apoi în ladă, valurile de pânză stau îngrămădite, sorțuri, fote și altele, toate lucrate cu multă măiestrie. — Războiul e nelipsit din casă, furca e în mare cinste, lâna, caierile toate bine îngrijite, arată pe stăpâna vrednică.

Ca aceste obiceiuri vechi, bune și folositoare, să nu își piardă însemnătatea lor, Statul a înființat școli, — pe lângă cele primare —, de agricultură și de economie casnică. unde tinerii și fetele, învață pe lângă carte și cum să lucreze pământul și fetele, tot felul de cusături și țesături naționale.

Acest scop îl urmărește și deschiderea acestui atelier de țesătorie. — Pe lângă scopul material cel urmărește, de a vă îndemna să vă lucrați voi hainele voastre și să le purtați mai cu drag, ca lucru al mării.

nilor voastre, acest atelier are încă și o însemnătate simbolică și anume, de a vă arăta atâtor și atâtor streini, cari ne înconjoară, că și românul este deștept și își iubește portul său național. — Este adevărat, că în timpul din urmă ne-am cam nemțit cu portul hainelor noastre. — Nu prea vezi șuba frumoasă din lână, nu prea vezi spătoaiele frumoase cusute cu mâna, și cari au mare valoare, astfel, că astăzi pe mulți nu-i mai cunoști, dacă sunt români ori nu. — Nu ști, cum să-l agrăiești pe un străin, în ce limbă. — Parcă ți-e greu să te apropii de el, neștiind ce este. — Acest rău l-a îndemnat pe un stătuitor spre cele bune, văzând pe unul îmbrăcat în haine nemțești, dar vorbind românește, să-i spună „Ort vorbește cum ți-e portul, ort te îmbracă cum ți-e vorba”.

Îmbrățișați și iubiți portul vostru românesc, adunați-vă în acest atelier, unde prea stimatele Doamne din Chișineu-Criș, vor depune cu dragă inimă atâta râvnă și străduință, ca să vă învețe a lucra lucruri folositoare și cari vor fi de mare valoare și pentru trupul vostru, care astfel va ajunge să fie împodobit frumos, dar și pentru sufletul vostru românesc.

Implorând binecuvântarea cerească asupra acestui atelier și asupra lucrărilor bune, ce se vor săvârși întrânsul, mulțumind On. Conducerei a Camerei de Agricultură pentru aranjarea acestor cursuri în comuna noastră, declar cursurile de deschise.

După Sfînția Sa, doamna Emilia Cristea, prezidenta comitetului de aranjarea acestui curs rostește următoarele:

Prea Cucernice Părinte, Doamnelor și Domnilor

Pentru a doua oară, Camera de Agricultură a Județului nostru, ne face cinstea de a deschide cursul de țesătorie în Chișineu-Criș. Al doilea rând de doamne și tinere fete vor îmbrățișa cu drag suveica, vor depăna cu duioșie tortul și în val vârtejului muncii, în care vor fi prinse cu toată ființa lor, câte gânduri nu le vor atinge tîmplele și le vor sugui sufletul. Căci de când pentru prima dată ființa ce să pregătește să devină stîlpul casei și mama generației luptătoare de mâine, își pune mâna pe firele, ce o să-i arate vred-

nia, involuntar conștiința o îndeamnă să afirme cu tărie:

„Are mama fată mare!”

Și e natural să se lase a fi prinse în mrejea acestor gânduri și aleanuri. În clipa când piciorul mișcă pedalele, iar mâinile învârt suveica se nasc dorințele, să împletesc cu firele de pe războiu și cele ale unei vieți ce vrea să fie trăită, îmbobocesc năzuințele unui viitor, înduioșător de dulce, de frumos.

Am amintit adineori cuvântul răsbolu. Când l-am scăpat, gândul m-a purtat la istoria dăinuirii noastre. — Până acum 20 de ani, în războiu se țesea nu numai pânza intransigenței românești, ci se incolăceau deodată cu tortul menit bătăturii și cântecele și doinele noastre. Iar în ele se jeluia sufletul unui neam și se imoleteau nădejdiile de mărire ale acestui neam. Întreb, oare marele Coșbuc nu din bătătura pânzii preotesii din Hordoul Năsăudului a desprins acele doine fără de păreche, iar Ștefan Iosif nu cumva din lacrimile vărsate pe pânza războiului a cules imnul înviorării noastre?

Azi începem din nou întinderea unei munci și a dorințelor rupte acum câțva timp. Noi, cari vom arunca mâinile în ogorul vrednicei să fim demne urmașe ale celor ce și-au dovedit destoinicia până aci. Prin atitudinea noastră de muncitoare vrednice, să dovedim, că suntem suflete din sufletul neamului și fragmente demne din marele tot care e nația română.

Inaugurând azi, deschiderea noului curs de țesătorie, conștiința mea de româncă îmi dictează să zic: Dumnezeu neamului românesc să ne ajute.

După aceea d. P. Grecu, secretarul camerei, în absența dlui dr. Adam Iancu, preș. camerei lămurește necesitatea de-a se da și Româncei pregătirea profesională, pe care, camera agricolă caută să o dea și plugarului din acest județ prin echipele de ingineri agronomi cari de prezent au împânzit tot județul.

În fine d-șoara Irina Popescu directoara școlii de industrie casnică urează spor la muncă. Nădăjduim, să se facă o treabă foarte bună. Natural s'ar fi făcut și mai bună dacă doamnele din Chișineu ar vrea - cu toatele. Noi sperăm.

C. Grănicerul.

Să punem la clocit de timpuriu,

În scopul de a obține păsări rezistente, este foarte important a pune la clocit cât se poate de timpuriu, deoarece prin aceasta vom ajunge ca din primăvară până la sosirea timpului rece de toamnă să avem animale bine dezvoltate. La noi, regretabil, clocitul în general se începe numai în luna Maiu. În schimb în America clocitul de timpuriu din Februarie-

Aprilie revoluționează micii crescători. La timp apar la sate publicațiile Ministerului de Agricultură din Washington, cari atrag atențiunea crescătorilor la clocirea timpurie.

Acum faceți clocirea!! Astfel începe avizul, care are reușită deplină.

Ar fi foarte de dorit ca și crescătorii noștri să facă clocirea timpurie și prin aceasta

a putea aproviziona piața cu pui timpurii, când au preț mai bun. Asemenea păsările destinate pentru reproducție au timp suficient pentru a se desvolta până în toamnă, fiind piept mai bine

și diferitelor boale. La expozițiile de toamnă se poate expune tineretul putând aduce rezultate frumoase. Puichile încep deja toamna depunerea ouălor.

Lengyel Gavril

Soia

În ultimii doi ani s'a făcut mare propagandă în țara noastră, pentru ca agricultorii să îmbrățișeze cultura soiei.

În deosebi Germanii au lipsă de măr canilăși de soia și de aceea s'a și format o societate la noi cu scopul de a contracta înțineri de cultură soiei cât mai mari pentru Germania.

În anul prim societatea respectivă a plătit de kg 3 lei, apoi 4 lei iar acum 5 lei. Dacă s'ar produce 8—10 miji la jugăr ar fi o oarecare rentabilitate; câtă însă poate fi producția în jud. Arad nu putem ști, deoarece nu s'a cultivat, decât din curiozitate, ici colo câțiva metri pătrați.

Credem însă că trebuie să încercăm. La orice caz în anul acesta mulți s'au interesat, îndeosebi dintre șvabi, ca să încheie contracte cu soc. „Soia” (omul se obligă să cultive soia, după cum prescrie societatea, iar aceasta se obligă să ia sămânța produsă cu 5 lei kg).

Camera agricolă vă stă la dispoziție pentru orice lămuriri.

Ca oamenii noștri să știe în ce chip se face cultura soiei — publicăm aci, câteva din îndrumările societății „Soia”.

În anul 1935 am adus trei soiuri diferite pentru semănat: un soi importat din Jugoslavia, pe care noi îl numim „Reiner”, altul din Bulgaria, zis „Dobrogeană” sau „Soia bulgărească” și unul originar din Ungaria, zis „Ungară mică galbenă”. Experiența a arătat că în ținuturile uscate, foarte călduroase, soiul cel mai potrivit a fost „Dobrogeana”; în regiunile unde a căzut mai multe precipitații atmosferice. „Ungară mică galbenă” și în regiunile unde a fost umiditate potrivită, cele mai bune rezultate le-a dat soiul „Reiner”.

Soia reușește în solurile mijlocii cari sunt în cultură, lucrate bine și la timp. În solurile prea umede soia nu reușește. În general, se poate spune că pretutindeni unde reușește porumbul se poate cultiva soia cu succes.

Pentru ca în primăvară să avem un pământ bun de semănat, trebuie să-l arăm în toamnă la adâncime normală. În primăvară nu trebuie să-l mai arăm, ci câmpul să fie netezit cu o boroană, și după fiecare ploaie, trebuie

grăpat din nou, pentru ca să se mențină umezeala și să nu se formeze scoarță sau bulgări.

Înainte de însămânțare, se poate ara, de timpuriu însă și ușor în fașă, ca să nimicim buruiana.

Timpul semănatului e când pământul are o temperatură de peste 8 Celsius, către finele lui Martie — începutul lui Aprilie, cam cu o săptămână înaintea semănatului porumbului.

Cantitatea de sămânță va fi suficientă 30 kg. la hectar pentru „Dobrogeana” și „Ungară mică galbenă” și de 34 kg. la hectar pentru soiul „Reiner”.

Se poate semăna soia cu mâna, cu mașina de porumb ori cu o mașină de semănat obișnuită.

Semănătura cu mașina cere în deosebi un câmp neted și bine lucrat.

Când se seamănă cu mașina, intervalul între rânduri trebuie să fie de 50 cm., iar pe rând se aranjează mașina astfel ca să cadă un bob la fiecare 10 cm.

Dacă se seamănă cu mâna, se lasă pe rând între plante o distanță de 20 cm. și se pun 1—2 boabe într'un cuib, în nici-un caz nu mai mult.

Intervalul între rânduri trebuie să fie tot de 50 cm.

Este bine ca după semănat să tăvălugim cu un tăvălug de lemn, Recomandăm tuturor cultivatorilor să trateze sămânța cu bacterii și îi rugăm să specifice acest lucru la semnarea contractului, pentru ca să putem comanda la timp cantitatea necesară de preparat. Cultivatorul nu trebuie să creadă că prin tratarea sămânței a scăpat de orice grijă. Dacă lucrează câmpul prost și nu-l îngrijește bine, tratarea sămânței nu-i este de nici-un folos.

Tratarea cu bacterii trebuie să se facă întocmai după instrucțiunile date. Tratarea și semănatul se fac cel mai bine dimineața, înainte ca soarele să se ridice prea sus, sau spre seară, către apusul soarelui.

Sămânța tratată trebuie semănată cât mai curând posibil.

În general în condițiuni normale, soia încolțește după câteva zile.

Cultivatorii de soia nu trebuie să se sperie de gerul care ar mai putea să survină, căci soia rezistă chiar la un ger de -5° . Trebuie să se prăsească de mai multe ori. Obligatoriu sunt trei prașile.

Îndată ce plantele au răsărit și rândurile se văd se începe prașila.

Prima prașilă se va face cu mâna, iar celelalte se pot face cu prășitoarea mecanică.

Trebuie săpat numai între rânduri. Buruienile din rând se vor plivi cu mâna.

Câmpurile de soia trebuiesc să fie absolut curate de buruieni.

Sapa nu trebuie aruncată cu putere în pământ, ci se sapă numai la suprafață.

Soia nu se rărește.

Celelalte două prașile urmează până la timpul înfloririi, după cum e starea câmpului, îndată ce înflorirea începe, să nu se mai sape, căci prin distrugerea lăstarilor laterali s'ar pierde multe flori, ceea ce ar duce la o micșorare a recoltei. Afară de aceasta, rădăcinile sunt foarte sensibile în epoca înfloririi.

Dacă în timpul înfloririi mai apar buruieni, ele se vor smulge cu mâna. Dușmaii soiei: iepurii, hârciogii și țistarii.

Soia mai poate fi atacată și de omida rusească, care apare rar, cam la 6 sau 7 ani odată.

Trebuie să menționăm încă un dușman al soiei, care deasemeni aparține numai anumitor ținuturi căci omida rusească nu e pe la noi, și atacă soia numai când a fost semănată târziu. Este vorba de molia fasolei — *Etiella Zinkenella*, — care nu a apărut încă până acum în țara noastră.

Când soia începe să se coacă, frunzele îngălbenesc. La maturitate, soiul „Reiner” își pierde frunzele complet, pe când „Dobrogeana” și „Ungara” păstrează o parte din ele. Când

soia a ajuns la maturitate, păștile mijlocii sună la lovirea ușoară a plantei.

Dacă se recoltează mai devreme, recolta se va micșora, boabele neputându-se coace coace complet. Pe vreme ploioasă, în timpul recoltării, este mai puțin periculos ca soia să s'ea nerecoltată pe câmp, decât recoltată în grămezi sau clăi.

Recoltarea se poate face prin smulgere, cu secera, coasa. însă cel mai bine cu o sapă obișnuită, sau cu un planet mecanic. În cazul recoltării cu sapă, aceasta să se facă dimineața numai, până la prânz. Mai târziu plantele se scutură.

Treieratul se poate face cu mașina de treierat, montată ca pentru mazăre.

Dacă la recoltare boabele mai conțin umiditate, trebuie să fim atenți ca sămânța treierată să fie depozitată cât mai întins, într'un pod de scânduri bine uscat.

Grosimea stratului nu poate fi mai mare de 30 cm!

Dacă treieratul urmează imediat după recoltat, respectiv după ce soia a stat ca 4 zile în grămezi mici, conținutul de umiditate este încă ridicat, așa că soia nu se poate conserva în straturi groase.

La începutul depozitării este bine să se lopăteze soia cât mai des.

Sămânța trebuie păstrată, pe cât posibil, într'un loc răcoros.

Relativ la rentabilitatea culturii de soia, trebuie să socotim nu numai recolta de soia însăși, ci și ameliorarea adusă câmpului prin cultura ei și producția sporită ce se așteaptă, dela planta care va urma după ea.*)

*) Soia e plantă leguminoasă, care sporește azotul (nitrogenul) în pământ. Dar, sunt și alte păreri, că soia ar săraci pământul, Vom face experiențe și noi, camera agricolă

Comunicări dela camera agricolă

Camera de Agricultură a Județului Arad.

No. 640 1937

Publicațiune.

(Procurarea de reproducători)

Se aduce la cunoștința Primăriilor, Composesorilor, Asociațiilor de pășuni, precum și tuturor crescătorilor din județul Arad, că așa precum în trecut, și în acest an,

Camera de Agricultură a jud. Arad organizează târguri de animale de reproducție și anume:

1. La ziua de 3 Martie în Nadlac pentru armăsari, tauri simentali, vieri și berbeci.
2. La ziua de 6 Martie în Pecica pentru aceleași animale.
3. La 8 Martie în comuna Buteni pentru armăsari, tauri simentali, vieri mangalița și berbeci țurcani.
4. La 9 Martie în comuna Cermei, pentru armăsari, tauri, podolici, vieri, mangalița și berbeci țurcani.
5. La 10 Martie în comuna Ineu, pentru armăsari, tauri podolici și simenthali, vieri mangalița și berbeci țurcani.
6. La 14 Martie în comuna Chișineu Criș pentru armăsari, tauri podolici și simentali, vieri mangalița și berbeci țurcani.
7. La 16 Martie în comuna Pâncota pentru ar-

măsari, tauri simentali, vieri mangalița și berbeci turcani.

8. La 17 Martie în comuna Bărzava pentru tauri simentali și vieri mangalița.

La ziua de 18 Martie în Arad pentru armăsari, tauri simentali, veri și berbeci.

Crescătorii vor participa cu animalele, ce au, la târgul cel mai apropiat fiind rugați să prezinte numai exemplare de prima calitate.

Toate animalele se vor prezenta Comisiunii Camerei, chiar și acelea cari nu au certificat aptitudine dela Comisia de plasă, aceasta comisiune le va examina clasa și marca, iar subvenția Camerei, pentru fiecare animal, se va fixa deodată cu aceste lucrări.

Comunele și Composesoratele sunt rugate a-și trimite delegații la aceste târguri, unde împreună cu Comisia Camerei își vor putea alege și cumpăra reproducătorii, de cari au nevoie, dintre cei găsiți apți de comisia camerei.

Camera va da subvențiile obișnuite pentru acele animale, pentru cari ni s'au adresat cereri la vreme.

Arad, la 20 Februarie 1937.

Președinte:

Dr. Adam Iancu

Proprietar-deputat

Secretar:

Pavel Grecu

Ing. Agr. Inspector

Dr. Al. Martha

insp. gen. vet.

Comunicări dela Serviciul Agricol

Serviciul de protecția plantelor din Min. Agr. ne trage atențiunea, că se prevede o puternică invazie de omizi.

Ne face atenți, să stăruim de plugarii noștri, ca să-și curețe pomii de omizi, și totodată ne pune în vedere să procedăm cu cea mai mare atenție față de neuscultătorii pe baza art. 378 din codul penal Regele Carol II, care articol are redactarea următoare:

„Art. 378. — Acela care calcă măsurile prescrise de autorități, pentru prevenirea sau localizarea unei boli contagioase pentru animale sau plante, sau a oricăror paraziți, or dușmani vegetali sau animali ai semănăturilor, plantațiilor, viilor ori pădurilor, comite delictul de cauzare de boli contagioase pentru animale sau plante și se pedepsește cu închisoare corecțională dela una la trei luni și amendă dela 2.000 la 5.000 lei.”

Dacă în urma acestui fapt s'a îmbolnăvit vre-un animal sau s'a contaminat semănătura, plantația, pădurea sau via aluia, pedeapsa este închisoare corecțională dela 3 la 6 luni și amendă dela 2.000 la 7.000 lei.

Ne plinim această datorie de-a comunica cele de mai sus și pe această cale largă rugând stăruitor autoritățile comunale. să binevoiască prin batere de toabă și prin orice alt

mijloc, să tragă atențiunea tuturor celor interesați asupra seriozității dispozițiilor art. 378 din codul penal; făcând aceasta ne vom plini și ceaialaltă datorie de-a dresa actele de darea în judecată a tuturilor celor ce prin negligență și răutatea lor își cauzează pagube nu numai lor, ci și vecinilor, și țării lor.

Publicăm aci și ordonanța luminoasă a prefecturii cuprinzând și cele de mai sus, cum și alte îndatoriri pentru toți locuitorii județului Arad

Ordonanța No. 1

Noi, Prefectul Județului Arad,

Văzând dispozițiile ord. No. 12548 din 43 Ian. 1937, al Min. Agr. și Dom. Serv. de protecția plantelor. dat în sensul de a se lua măsuri pe cale de ordonanță pentru curățirea pomilor fructiferi.

Văzând și dispozițiile art. 96 și 97 din Legea poliției rurale, care obligă pe locuitorii proprietari sau arendași de livezi de pomi fructiferi, ca până la 1 Martie a fiecărui an să curețe de omizi toți pomii ce se află în grădinele lor și să se îngrijească de a se arde ramurile și crăcile tăiate în locuri cât mai ferite, spre a împiedeca declararea de incendii.

Văzând și dispozițiile art. 378 din codul penal Regele Carol II.

În baza art. 87 și 61 din Legea Activă în vigoare și art. 520 din codul penal în vigoare:

O r d o n ă m:

I. Toți locuitorii din cuprinsul Județului Arad, sunt obligați să procedeze la curățirea pomilor de omizi, larve și cuiburi de omizi atât în cuprinsul grădinilor și a curților lor, cât și în livezile lor de câmp, astfel ca până la data de 15 Martie 1937 aceste operațiuni să fie complet terminate.

Omizile și larvele culese se vor arde de îndată în locuri cât mai îndepărtate spre a feri gospodăriile și livezile de incendii, sub sancțiunile prevăzute la art. 596 din Codul penal.

II. Toți locuitorii din cuprinsul județului Arad sunt obligați să procedeze la stărpirea și arderea măcănișilor de pe locurile lor de cultură, terenuri arabile, pășuni, grădini etc. și a hățișurilor pe hotare, astfel ca aceasta operațiune să fie terminată cel mai târziu până la 15 Mai 1937.

III. Proprietarii uzufructuari, arendași și chiriași, cari nu vor fi executat în termen lucrările prevăzute la art. I. și II. din prezenta ordonanță, se vor pedepsi conform art. 378

din Codul penal. Pentru delictul de cauzare de boli contagioase pentru plante.

IV. Tuturor celor cari vor contraveni acestor dispozițiuni li se vor dresa actele legale spre a fi deferiți instanțelor judecătorești competente.

V. Costatarea delictelor cade în sarcina ofițerilor de poliție judiciară (pretori, notari jandarmi) sub urmările art. 581 din Codu-penal.

Primarii și Consilierii comunali sunt obligați sub sancțiunile dela art. 96 din Legea pentru poliția rurală să supravegheze îndeaproape ca locuitorii să execute măsurile prescrise la art. I. și II. semnalând autorității comunale și ofițerilor de poliție judiciară pe cei ce până la 15 Martie 1937 nu și-au curățit pomii de omizi etc. și până la 15 Mai 1937 locurile de cultură de mărăcinii etc.

VI. Prezenta ordonanță devine obligatorie după trecerea termenului de 5 (cinci) zile dela publicarea și în Buletinul Oficial al Județului Arad.

Autoritatea comunală (primarii și notarii) vor aduce la cunoștință publică dispozițiile prezentei ordonanțe prin afișarea lor la primării și prin strigări repetate.

Data în Cabinetul nostru, Arad la 10 Februarie 1937.

Prefectul Județului Arad

ss. Dr. Ioan Groza

Secretar General

ss. Dr. Nichin

Șeful Serviciului Agricol Județean Arad

ss. Pavel Grecu

Dosar No. 3201/1937.

Comunecări dela Eforia județeană

Eforia Județeană de Pășuni—Arad.

No. 250/937.

Către

Eforiile, Asociațiile și Composesoratele Urbane de pășunat din județul Arad.

Pentru ca islazurile să corespundă scopului pentru care au fost create, trebuie să fie bine îngrijite și bine administrate. În acest scop, aducem la cunoștința tuturor Eforiilor, Asociațiunilor și Composesoratelor urbane de pășunat din județul Arad lucrările cari trebuie să le execute în zilele ce urmează:

1. Curățirea pășunii de spini și mărăcinii.
2. Imprăștierea mușuroaielor de cârtițe, furnici.

3. Cărarea și imprăștierea pe islaz a gunoiului dela zăcători (bătătura din jurul fântân timerilor sau locul de odihnă al ciurdelor.)

4. Grăparea pășunii.

5. Cărarea și imprăștierea bălegarului obținut dela reproducători sau pe lotul zootehnic, sau, în lipsa acestuia, pe o porțiune de pășune mai slabă.

6. Însămânțarea lotului zootehnic cu plante furagere pentru obținerea nutrețului necesar reproducătorilor.

7. Spargerea a 5-10 jug. din pășune în vederea însemnării cu lucernă sau trifoi. În primul an după spargere, aceasta suprafață va fi cultivată cu prășitoare, în al doilea cu ovăș și numai în al treilea an va fi însămânțată cu lucernă sau trifoi.

8. Îngrădirea unei suprafețe de 400 m. p. din pășune, pentru a putea constata flora de pe ea, precum și cantitatea ierbei obținută pe m. p.

9. Crearea de umbrare în jurul fântân timerilor pentru adăpostul vitelor contra arșii de vară.

10. Crearea de pepiniere de salcâmi și alți arbori, pentru obținerea pueților necesari plantărilor.

11. În cazul, că pe pășune există râpi sau coaste sterpe, acestea vor fi neapărat plantate, fie cu salcâmi, fie cu alți arbori.

12. Cumpărarea de reproducători apți în număr necesar și din rasa fixată pentru regiunea respectivă.

13. Asigurarea reproducătorilor la casa de asigurare a Ministerului de Interne, conform ordinului Ministerului de Interne Nr. 6071/1936.

14. Introducerea vitelor la pășune, să nu se facă în nici un caz mai de vreme de 15 Aprilie.

15. Încheierea de angajamente cu păzitorii angajați pentru paza vitelor.

16. Intocmirea planului de exploatare și executarea lucrărilor conform instrucțiunilor din el.

17. Intocmirea bugetului și trimiterea lui din timp pentru aprobare la Eforia Județeană de pășuni.

18. Orice arendare să se facă conforma Legei Contabilității Publice prin licitație, încheindu-se contracte de arendare.

19. Procurarea registrelor necesare conforma legii pășunilor și ținerea lor la curent, trecând în ele toate operațiunile efectuate.

20. Toate hotărârile aduse de Eforii, de

către Comitetele de conducere, sau de către adunările generale, se trimit imediat Eforiei Județene de pășuni, pentru controlare și aprobare.

21. Încheierea și trimiterea la Eforia Județeană de pășuni, a tuturor conturilor de gestiune, fie ale Eforiilor comunale, fie ale Asociațiilor, pentru examinare și aprobare.

Administratorii fiecărui islaz sunt obligați până la 15 Aprilie a. c. să ne raporteze modul cum au executat fiecare din dispozițiile de mai sus.

Președinte,
Dr. Ioan Groza
prefect.

Secretar,
Pavel Greuc
ing agr. insp.

Anunțuri

Institutul de Microbiologie și Serologie din Cluj, Piața Mărășești No. 1 Telefon No. 10-31, comunică următoarea Listă de prețuri pentru vaccinuri cari se prepară în laboratorul lui.

1. Vaccin unic, contra cărbunelui bacteridien (dac-lac) antrax. Pentru animale mari, 1 doză (1 cmc.) Lei 2. Pentru animale mici, 1 doză (0,50 cmc.) Lei 1,50.

2. Cultură vaccin pentru animale mari, 1 doză (1 cmc.) Lei 2. Cultură vaccin pentru animale mici, 1 doză (0,50 cmc.) Lei 1.

3. Vaccin anticarbonos No. 1, pentru vaccinațiuni Pasteurlene. Pentru animalele mari, 1 doză (1 cmc.) Lei 2. Pentru animale mici, 1 doză (0,50) Lei 1.

4. Vaccin anticarbonos No. II, pentru vaccinațiuni Pasteuriene. Pentru animale mari, 1 doză (1 cmc.) Lei 2. Pentru animale mici, 1 doză (0,50 cmc.) Lei 1.

5. Vaccin contra holerii păsărilor. Pentru păsări mari (curci, găște) 1 doză (4 cmc.) Lei 2. Pentru păsări mici (gâini, rațe, bibilici) 1 doză (2 cmc.) Lei 1.

6. Vaccin contra holerii păsărilor No. II, (numai pt. găini) 1 doză (1 cmc.) Lei 0,50.

7. Cultură de bacili tifusul șoarecilor (Tifi-Murium) 1 doză (100 cmc.) Lei 20. Dela 10 flacoane în sus de câte 100 cmc. Lei 10.

8. Vaccin antirabic pentru câini (Kondo) 1 doză (5 cmc.) Lei 25. Vaccin antirabic pentru animale mari, un tratament din 7 doze (à 5 cmc.) Lei 80.

9. Vaccin antigurmos 1 doză (10 cmc.) Lei 8.

10. Cultură vaccin antirugetic 1 doză (0,50 cmc.) Lei 1.

Pentru seruri.

1. Ser anticarbonos (cai) 1 doză (5 cmc.) Lei 6. Ser anticarbonos (boi) 1 doză (5 cmc.) Lei 6.

2. Ser antirugetic 1 doză (5 cmc.) Lei 6.

3. Ser antiholeric, pentru păsări mari, 1 doză (5-8 cmc.) Ser antiholeric pentru păsări mici, 1 doză (3-5 cmc.) 1 cmc. Lei 1.

4. Ser antitetanic, pentru animale mari, 1 doză (10 cmc.) Lei 15. Ser antitetanic, pentru animale mici, 1 doză (5 cmc.) Lei 7,50.

5. Ser antipestos „Behring” în flacoane de 20, 30, 50, 100, 250, 500 gr. (1 cmc.) 2,40.

6. Virus antipestos „Behring” în flacoane de 5, 10, 20 cmc. (1 cmc.) Lei 5.

7. Ser antipestos „Phylaxia” în flacoane de 20, 50, 100, 200, 500 gr. (1 cmc.) Lei 2,40.

8. Virus antipestos „Phylaxia” în flacoane de 3, 5, 10, 20 cmc. (1 cmc.) Lei 5.

9. Tuberculină. Brută (1 cmc.) Lei 10. Diluată $\frac{1}{4}$ pentru intradermoreacție à 0,1 cmc. doza gratuit. Diluată $\frac{1}{10}$ pentru reacțiunea subcutantă à 5 cmc. doza gratuit. Tuberculină aviară brută cmc. gratuit. Tuberculină aviară diluată $\frac{1}{4}$ à 0,1 cmc. doza gratuit.

10. Maleină. Brută (1 cmc.) Diluată $\frac{1}{4}$ pentru intradermoreacție à 0,1 cmc. doza gratuit. Diluată $\frac{1}{2}$ pentru reacțiunea subcutantă à 2 cmc. doza gratuit.

NOTA: Pe lângă prețurile indicate se mai adaugă cheltuielile de ambalaj și expediție în raport cu greutatea și valoarea coletelor dela 30 până la 500 Lei.

Serurile și vaccinurile, expediate de Laborator, nu se schimbă, nici nu se reau îndărăt, după expirarea datei de valoare a vaccinurilor sau serurilor. Comenzile trebuiesc însoțite de plata în mandate să i se expedieze contra ramburs.

Vânzări

„Vitan” este cel mai bun produs pentru combaterea călbezei, cel mai ieftin și singurul produs românesc. Capsula 5 lei. Se poate procura prin Camera agricolă.

Max Hollander, Cermeiu are de vânzare 10 vieri Mangalița — de un an, simultanizați cu certificat de autorizație, cu prețul de Lei 3500 — per buc. ab moșia Cermeiu.

Veri de vânzare. Ferma Max. Holender din Cermei Arad, are 10 bucăți veri rasa mangolița, greutatea cca 80 de kgr. prețul per kgr. 40 lei.

Armăsari de rassa ardeneză de vânzare. Ioan Mihuț din Macea oferă spre vânzare un armăsar provenit dela o lapă grea ardeneză producția proprie și un armăsar importat din Belgia de proprietarul Dr. A. Tagany din Curtici.

Armăsar Nonius, Schlechter Ion din Glovovăț are de vânzare un armăsar Nonius provenind din Nonius XV și mama Kesse (asemeni Nonius). Etate 4 ani, prețul 25000 Lei.

Armăsar Nonius

Adelman Leopold din comuna Sântana un armăsar din Nonius XIV-16, etatea 3 ani, talia 168, culoarea neagră.

Semințe selecționate

Stațiunea experimentată agricolă Cenad are de vânzare:

Sieclă de zahăr selecționată	25 Lei kgr.
„ Sacharosa din Cenad	24 „ „
„ Mamuth roșie „	22 „ „
„ Eckendorf galbenă	20 „ „
Sămânță de ceapă Măcău	60 „ „
Arpăgic Măcău	7 „ „

Sămânță de dovleac „Miracol“ Horeck Augustin, proprietar în Cuied, are un soi de dovleac a cărui sămânță e foarte mezoasă, fără coajă, și imbelșugată așa, că dă cu 50—80% mai mult oleu, decât sămânța obișnuită de dovleac (ludale). Posede 100 kg. din această sămânță.

Caută să cumpere:

Sandru Dănilă, din Ionești, jud. Arad, plasa Hălmașiu una mașină de treerat mai mică, potrivită pentru regiunile muntoase — fie având motor cu benzină, fie purtată cu cai (manej).

Bentea Gheorghe din Ilteu caută o mașină de treerat.

Agricultorii din Ineu deasemeni se interesează de o mașină de treerat. Cine posedă vreuna de vânzare să se adreseze **Primăriei Ineu, jud. Arad.**

Informațiuni

Comisia de remontă va veni și în Județul nostru să cumpere cai pe seama armatei:

Itinerariul comisiei este:

La 1 Martie la	Caransebeș jud. Severin.
3 „ „	Lugoj „ „
6 „ „	Jimbolia jud. Timiș T.
9 „ „	Comloș „ „
12 „ „	Ceața (Cetad) „ „
15 „ „	Variaș „ „
18 „ „	Peciu nou „ „
21 „ „	Timișoara „ „
25 „ „	Pecica „ „
28 „ „	Nădlac „ „
31 „ „	Arad „ „
La 3 Aprilie la	Deva jud. Hunedoara
6 „ „	Hățieg jud. „

Se cumpără cai dela 3 împliniți până la 9 ani împliniți și pentru cavalerie și pentru artilerie. Caii vor fi plătiți pe loc reținându-se numai taxele legale de timbre pentru stat.

Al doilea concurs al celor mai bune vaci din Romania.

După cum se știe, anul trecut Ministerul Agriculturii, cu concursul Sindicatului Fermierilor și al Comitetului Național al Laptelui a organizat un concurs pentru cele mai bune vaci de lapte din România. Rezultatul a fost cât se poate de satisfăcător.

Premiul I. a fost obținut de un satean din Mediaș, Dl. Stelian Dăianu, cu vaca „Luega“, care a dat 8991,9 litri de lapte în 302 zile. Concursul s'a ținut pe toată țara și a ținut 1 an de zile sub controlul Institutului Național Zootehnic, Dl. Vasile P. Sasu, Ministrul Agriculturii, a aprobat să se țină un nou concurs Comitetul pentru organizarea acestui concurs a hotărât să se deape grupe de rase și anume câte 4 premii de fiecare grupă în felul următor:

	Grupa I	Grupa II-a	Grupa III a
	Simenthal	Schwyz	Munte
	Pinzgau	Roșie	Stepă
Premiul I.	20 000	15.000	10 000
Premiul II.	12.000	8.000	5.000
Premiul III.	8.000	5.000	4.000
Premiul IV.	5 000	3.000	2 000

Pe lângă aceste premii, vaca care a dat cea mai mare cantitate de lapte indiferent de rasă, va primi un supliment de 20 000 lei așa că în total această vacă va primi 40.000 lei dacă este Simenthal sau Pinzgau, 35 000 lei dacă este Schwyz sau roșie și 30.000 lei dacă este de munte sau stepă.

Se face deci cunoscut datoritorilor de a lua parte la acest concurs, că înscrierile se primesc la Institutul Național Zootehnic până la 15 Martie cel mai târziu. Controlul vacilor va începe la 1 Mai și va dura un an de zile. Taxa de control este de 200 lei.

Regulamentul acestui concurs se va trimite la cererea oricărui interesat.

Cufioara cu scrisori

5. Rog să mi răspundeți, dacă în pământul negru petros de șes, vărsătură de vale, în care au fost până acum pruni frumoși, ar fi bine, să se planteze meri și ce fel de meri, cât să fie gropile de afunde și la ce depărtare?

Iosif Morariu din Căpruța
Of. poștal Bărzava Jud. Arad

6. Holdele de grâu le distruge gândacul ghebos. Cum să ne apărăm?

Grada Nicolae Târnova 37.

7. Serviciul Sanitar al Județului Arad, considera grădinile noastre de zarzavaturi de grădini comerciale și ca atari făcând parte din industriile insalubre de cl. III. Cere să ne scoatem autorizațiuni de funcționare dela consiliul de igienă județean, căci altcum ne amen dează. Ce e de făcut, căci ni se fac cheltuieli mari?

Mai mulți agricultori
din Aradul—Nou.

8. În primăvara 1936 nu s'au arătat omide pe pomi și totuși merele 50% au fost strungălite de ceva vermi, care este cauza? Cum ne putem apăra?

I. I. inv. Almaș.

9. De unde ne putem procura I. I. dir. șc. Almaș, sămânța de cânepă și in, și cum se face cultura, eventual și desfacerea acestora?

Preot T. Herbeiu Ineu.

Răspunsuri

Ad. 5. *Pomi în terenuri de vărsători.*

Astfel de terenuri priesc tuturor pomilor, deci și merilor. Dintre acestia *mărul Jonathan* parcă e anume făcut pentru atari pământuri. Să se pună și *mărul Parmen* auriu, și anume, în rânduri schimbate cu *Jonathanul*.

Groapa se face de 70 cm. adâncime și 100 cm. lățime.

Depărtarea va fi 9-10 m. dela măr la măr.

P. Gr.

Ad. 6. *Gândacul ghebos Zabrus Gibus.*

1. Caractere: Gândacul este de culoare neagră lucioasă. Elitele prezintă brăzdături punctate. Are corpul ghebos.

Sub forma adultă atacă spicele de grâu și secară cu boabele în pârgă. Suge boabele.

Sara sugă frunzele tinere de grâu sau secară pe care fie că le rupe și le duce în groapa din pământ, fie că numai le îndoaie și după ce le sugă, le lasă libere.

Insecta adultă depune ouăle pe graminde sălbatice la baza lor în cursul lunii Iulie. Din cceste ouă apar lavrele care se localizează în pământ în găuri de 15 cm. De acolo vin și atacă grăul tânăr de toamnă. Toamna târziu se transformă în păpușă și ernează sub aceasta formă în pământ pentru ca la primăvară din păpușele aceasta se apară din nou lavre sau insecte adulte.

Metamorfoza unei generații durează trei ani.

Mijloacele de combatere.

1. Intoarcerea miștilor.

2. Stropitul plantelor atacate de lavre cu substanțe arsenizate în doze prescrise pe pachetele preparatelor. De pildă: Verde de urania 150 gr. la hl. apă. Darsin 200 gr. la hl. apă.

3. Asolament rațional.

V luncu

Ad. 7. *Certificate pentru grădinile de zarzavaturi.*

Ne-am interesat și ni s'a comunicat, că de fapt grădinile comerciale, deci acelea cari produc și vând zarzavaturi pentru piață - să aibă câte o drăcie de certificat.

Vom reveni, căci chestiunea e destul de nostimă.

P. Gr.

Ad. 8. *Mare vermănoasă.*

Cu toată siguranța, că merele au fost strungălite îngăurite) de așa numită *corpocapsa pomoneliă*.

Deoarece găngania aceasta mică face mari pagube - în numărul proxim vom publica un articol detaliat. asupra ei.

P. Gr.

Simeon Mârza, pepinerist oferă

Vițe de vie scoase din școală, alese cl. I. și plombate de Serviciul agricol al Jud. Arad.

	Varietățile	Portul	Suma buc.
1	Rizling Itălian	Rip. Portalis	7 000
2	Rizling de Bănat	— " —	900
3	Sauvignon	— " —	1 400
4	Musc. Ottonel	— " —	1 800
5	Musc. Frontignan Roz	— " —	200
6	Chaselas Napoleon	— " —	700
7	Pamid	— " —	1 260
8	Afuz Ali	— " —	150
9	Rizling de Bănat	Rip. Rupestris 101 ¹⁴	980
10	Musc. Alexandrie	— " —	2 080
11	Musc. Ottonel	— " —	1 900
12	Musc. Hamburg	— " —	400
13	Cabernet	— " —	590
14	Cădarcă	— " —	1 800
15	Chaselas Dóré	— " —	1 000
16	Chaselas Roz	— " —	900
17	Felească Regală	— " —	1 700
18	Pamid	Rip. Berl Kóber 5. B. B.	1 150
19	Aligolé	— " —	350
20	Pinot Gris	— " —	250
21	Neuburger	— " —	450
22	Afuz-Ali	— " —	3 000
23	Musc. Hamburg	— " —	2 450
24	Raisin de Calabria	— " —	1 100
25	Chaselas Musqué	— " —	950
26	Coarnă Albă	— " —	850
27	Coarnă Neagră	— " —	1 250
28	Tăța Caprii Roz (Coarnă Roz)	— " —	500
29	Tăța Capri Albă (Coarnă)	— " —	400
30	Perle de Ciaba	Rip. Berl. Teleki 8. B.	3 400
31	Regina Viilor	— " —	120
Total buc.:			40 980
BUTAȘI (Pârpori)			
Rip. Rupestris 101 ¹⁴			1 800
Rip. Berl Kóber 5. B. B.			2 650
Rip. Berl. Teleki 8. B.			1 800

Simeon Mârza
pepinerist.